

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 1-го Февраля — 1835 — Wilno. Piątek. 1-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 19-го Января.

Командиръ Отдѣльнаго Оренбургскаго Корпуса, Генераль-Адъютантъ, Генераль-Лейтенантъ *Перовскій 2-й*, Всемилостивѣйше пожалованъ, 14-го Января сего года, Кавалеромъ ордена *Благо Орла*, при Высочайшей Грамотѣ слѣдующаго содержанія: „Возложивъ на васъ главное начальство въ Оренбургской Губерніи, и командованіе Оренбургскимъ Отдѣльнымъ Корпусомъ, Мы были удостовѣрены, что вы посвятите себя съ постоянно отличавшимъ васъ пламеннымъ усердіемъ исполненію обширныхъ и важныхъ обязанностей, вамъ предлежащихъ. — Ожиданія ея оправданы вами въ полной мѣрѣ. Посреди дѣятельныхъ трудовъ и занятій, съ мѣстнымъ управленіемъ сопряженныхъ, вы, въ кратковременное начальствованіе ваше Оренбургскимъ краемъ, успѣли ознакомиться со всеми его нуждами и потребностями, и представить Намъ предположенія ваши объ усовершеніи различныхъ частей мѣстнаго управленія. — Многія изъ нихъ, окончательно утверждены Нами, приведены уже въ дѣйство, къ несомнѣнной пользѣ края и службы; и Мы, съ удовольствіемъ изъясляя вамъ особенную за столь ревностные труды признательность Нашу, — въ вѣщнее ознаменованіе оной, Всемилостивѣйше жалуемъ васъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго ордена *Нашего Благо Орла*, знаки коего присемь препровождаю, пребываемъ къ вамъ навсегда благосклонны.“ (Р. И.)

— Председателемъ Попечительнаго Совѣта Заведеній Общественнаго Призрѣнія въ С. Петербургѣ, Всемилостивѣйше повелѣно быть Двору Его Императорскаго Величества Оберъ-Каммергеру Графу *Литтѣ*.

— Владимірскому Гражданскому Губернатору, Тайному Совѣтнику *Ланскому*, Всемилостивѣйше повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ.

— Генеральнаго Штаба Генераль-Маіору Богдановичу, Всемилостивѣйше пожалованному въ Генераль-Лейтенанты съ состояніемъ по Арміи, повелѣно присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ, съ сохраненіемъ получаемаго имъ нынѣ содержанія.

— Въ Высочайшемъ Указѣ, данномъ Правительствующему Сенату 31-го Декабря, изображено: „Постоянно-усердная служба и неутомимые труды Управляющаго III Отдѣленіемъ Собственной Нашей Канцелярїи, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Мордвинова*, обратили на него Наше Монаршее вниманіе, въ ознаменованіе коего Всемилостивѣйше жалуемъ его въ Наши Статсъ-Секретари.“

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату, въ 28-й день Декабря прошлаго 1834 года, Всемилостивѣйше произведены въ Статскіе Совѣтники, Коллежскіе Совѣтники: бывшій Виленскаго Университета Ординарный Профессоръ Михаилъ *Пелка-Полинскій*; Виленскаго Цензурнаго Комитета Цензоръ Ординарный Профессоръ бывшаго Виленскаго Университета Левъ *Боровскій*, и исправляющій должность Проводителя Канцелярїи Малорос-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Петербург, dnia 19 Stycznia.

Dowódzca oddzielnego Korpusu Orenburskiego, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Porucznik *Perowski 2gi*, Nayłaskawiey mianowany, 14go Stycznia t. r., Kawalerem orderu *Orła Białego*, przez Najwyższ dypłomat w brzmieniu następującem: „Wkładając na was Główną Oddzielnym Korpusem Orenburskim, byliśmy przekonani, że poświęcicie się ze statecznie odznaczającą was żarliwą gorliwością dla wypełnienia należitych i ważnych obowiązków, was oczekujących. — Oczekiwania te uiszczone zostały zupełnie. Pośród czynnych prac i zatrudnień, z miejscowemi zarządami połączonych, w krótkim czasie urzędowania swojego nad krajem Orenburskim, potrafiliscie poznać się ze wszystkimi niedostatkami i potrzebami, i przedstawić Nam projekta wasze ku udoskonaleniu rozlicznych części miejscowego zarządu. — Wiele z nich, ostatecznie zostały przez Nas potwierdzone, i do skutku już przywidzione, ku niewątpliwemu pożytkowi kraju i służby; i z zadowoleniem oświadczając wam szczególne za tak gorliwe trudy wdzięczność Naszą, — dla większego jej oznamionowania, Nayłaskawiey mianujemy was Kawalerem CESARSKIEGO i KRÓLEWSKIEGO Orderu NASZEGO *Orła Białego*, którego znaki przy tém przesyłając, zostajemy ku wam nazawsze przychylni.“ (R. I.)

— Prezydentem Rady Opiekuńczej Zakładów Powszeczney Opieki w Sankt-Petersburgu, Nayłaskawiey mianowany Dworu Jego CESARSKIEY MOŚCI Wielki Podkomorzy Hrabia *Litta*.

— Włodzimierskiemu Gubernatorowi Cywilnemu, Rady Tajnemu *Łańskiemu*, Nayłaskawiey rozkazano zasiadać w Rządzącym Senacie.

— Jenerał-Majorowi Jeneralnego Sztabu *Bohdanowiczowi*, Nayłaskawiey mianowanemu Jenerał-Porucznikiem z liczeniem się w woysku, rozkazano zasiadać w Rządzącym Senacie, z zatrzymaniem pobieranego teraz utrzymania.

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi 31 Grudnia wyrażono: „Statecznie gorliwa służba i niezamordowane trudy Zarządzającego III Oddziałem Własney NASZEY Kancellaryi, Rzeczywistego Radcę Stanu *Mordwinowa*, zwróciły nań MONARSZĄ NASZĄ uwagę, na okazanie której, Nayłaskawiey mianujemy go NASZYM Sekretarzem Stanu.“

— Przez Najwyższy ukaz do Rządzącego Senatowi, dnia 28 Grudnia zeszłego 1834 roku, Nayłaskawiey wyniesieni na Radców Stanu, Rady Kollegialni: Professor Zwyczajny byłego Uniwersytetu Wileńskiego *Michał Petka-Poliński*; Cenзор Wileńskiego Cenzurnego Komitetu byłego Wileńskiego Uniwersytetu Professor *Leon Borowski*, i Sprawujący obowiązki Radcy Kancellaryi Małorossyyskiego poleceń Assihkrit *Spaski*.

сійскаго Военнаго Губернатора Чиновникъ особыхъ порученій Ассигкритъ *Спаскій*.

— Января 11-го числа, Симбирскій Вице-Губернаторъ Статскій Совѣтникъ *Огневъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

— Всемилостивѣйше повелѣно быть Директоромъ Хозяйственнаго Департамента Статскому Совѣтнику *Карибесу*, а Вице-Директоромъ сего Департамента Статскому Совѣтнику *Клеменкъ*, который занималъ сію должность въ Департаментѣ Полиціи Исполнительной. (С. В.)

— Высочайшимъ Приказомъ 18-го Января, Генералъ-Инспекторъ всей Кавалеріи, Шефъ Лейб-Гвардіи Драгунскаго полка, Генералъ отъ Кавалеріи, Генералъ-Адъютантъ Графъ *Васильчиковъ*, назначенъ Шефомъ и Ахтырскаго Гусарскаго полка, съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ.

— Высочайшею Грамотою 13-го Января Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Императорскою Короною украшеннаго, Членъ Государственнаго Совѣта Царства Польскаго, Карлъ *Войда*.

— 17-го Декабря умеръ въ Парижѣ Генеральнаго Штаба Полковникъ *Юлій Валентиновичъ Сливичкій*, прославившійся въ минувшую Польскую кампанію заженіемъ моста между Прагою и Варшавою (8-го Августа 1831 года), и многими другими храбрыми подвигами. Для поправленія здоровья его, разстроеннаго ранами и трудами, онъ былъ уволенъ за границу, и лечился въ Парижѣ. Тамъ скончался онъ отъ аневризмы. Послѣднія минуты жизни его были ознаменованы изліяніемъ чувствъ истиннаго Христіанина, благороднаго сына отечества и вѣрнаго слуги Царскаго. Послѣднимъ словомъ его было выраженіе любви къ Государю.

Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволилъ: перевести изъ Франціи тѣло Полковника Сливичкаго, и погребети со всеми почестями, генеральскому чину присвоенными, въ укрѣпленіи Прагскаго моста, назвавъ оное фортомъ Сливичкимъ; всѣ издержки на погребеніе Сливичкаго въ Парижѣ, на перевозъ тѣла его въ Варшаву, всѣ расходы за леченіе докторамъ и частные его долги, — принять на счетъ казны. Отцу и матери его производить пенсіоны по 5 т. р. въ годъ. Двумъ дочерямъ хозяйки дома, гдѣ жилъ Сливичкій, которыя при его болѣзни посвящали ему все свое время и оказывали особенную о немъ заботливость, выдать 300 червонцевъ и по подарку изъ Императорскаго Кабинета.

— Числившійся при Герольдіи не у дѣль, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Аполлонъ *Майковъ* и 5 класса Сергей *Постиковъ*, Всемилостивѣйше уволены вовсе отъ службы, съ сохраненіемъ получаемыхъ ими изъ Государственнаго Казначейства пенсіоновъ и столовыхъ денегъ, съ Высочайшимъ повелѣніемъ, сверхъ того, производить Майкову изъ Государственнаго Казначейства въ пенсіонъ, за 48-милетнюю службу, по тысячѣ восьмисотъ семидесяти пяти рублей въ годъ.

— Директора Императорскихъ С. Петербургскихъ Театровъ, Высочайше повелѣно считать въ числѣ вторыхъ чиновъ Двора Его Императорскаго Величества, и носить ему придворный мундиръ.

— Судью Оренбургскаго Совѣтнаго Суда, Полковника *Тихонова*, согласно прошенію его, по разстроенному здоровью, Всемилостивѣйше повелѣно уволить отъ настоящей должности.

— Государю Императору благоугодно было въ 22-й день Декабря Высочайше утвердить избраннаго Дворянствомъ Слободско-Украинской Губерніи въ званіе Почетнаго Попечителя Слободско-Украинской Гимназіи, отставнаго Гвардіи Штабсъ-Ротмистра Графа *Гендрикова*.

— Государь Императоръ по положенію Комитета Гг. Министровъ, состоявшемуся въ слѣдствіе представленія Господина Министра Финансовъ, въ 18-й день Декабря 1834 года, Высочайше повелѣтъ соизволилъ: для поощренія въ Крыму сельскаго хозяйства, дозволить въ видѣ опыта на три года, пропускъ верблюдовъ за границу изъ Черноморскихъ, Азовскихъ и Дунайскихъ портовъ и по Бессарабской сухопутной границѣ, со взысканіемъ отпускнуой пошлины по два рубля серебромъ съ cadaго. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 14-го Января.

Вчерашній день былъ внесенъ въ Палату Депутатовъ проектъ закона по дѣлу съ Северо-Американскимъ Правительствомъ. Въ засѣданіи присутствовали многіе Депутаты и всѣ Министры. Министръ Финансовъ сказалъ о семь предметъ слѣдующее: „М. Г., Правительство, согласно съ своими обязанностями

— Dnia 11 Stycznia, Symbirski Wice-Gubernator, Radaea Stanu Ogniew, Nayfaskawiey mianowany Rzezywistym Radaę Stanu.

— Nayfaskawiey rozkazano bydź Dyrektoremъ Departamentu Gospodarczego, Radey Stanu *Karniejewemu*, a Wice Dyrektoremъ tego Departamentu Radey Stanu *Klemenkowi*, który zajmował ten urząd w Departamencie Policyi Wykonawczej. (G. S.)

— Przez Naywyższy rozkazъ dzienny 13 Stycznia, Jenerał-Inspektorъ całej Kawaleryi, Naczelnikъ Leyb-Gwardyi pólku Dragonów, Jenerał Kawaleryi, Jenerał-Adjutantъ Hrabia *Wasilczykow*, naznaczony Szefemъ i Achtyrskiego Hnzarskiego pólku, z pozostaniemъ przy pierwszychъ obowiązkachъ.

— Przez Naywyższe dyplomata 13 Stycznia, Nayfaskawiey mianowany Kawaleremъ orderu *Sw. Anny 1go stopnia* CESARSKĄ Koroną ozdobionego, Członekъ Rady Państwa Królestwa Polskiego, Karol *Woyda*.

— Stycznia 17go umarł w Paryżu Półkownikъ Jenerałnego Sztabu *Juliusz Walentychowicz Sliwicki*, sławny w przeszłej Polskiej kampanii zapaleniemъ mostu między Pragą a Warszawą (8go Sierpnia 1831 roku), i wielą innemi walecznościami. Dla polepszenia zdrowia zruynowanego przez rany i trudy, był uwolniony za granicę, i leczył się w Paryżu. Tam skończył życie z aneurызmatu. Ostatnie chwile jego życia były oznaczone wynurzeniemъ uczuć prawdziwego Chrześcianina, wdzięcznego сына Oycyzny i wiernego слуги Monarchy. Ostatniemъ jego słowemъ było wynurzenie miłości ku CESARZOWI.

CESARZ Jęgomość Nayfaskawiey rozkazać raczyć: przewiezić z Francyi ciało Półkownika *Sliwickiego*, i pogrześć go ze wszystkimi honorami, randze Jeneralskiej właściwemi, w szańcu mostu Pragskiego, i nazwać go szańcemъ *Sliwickiego*; wszystkie wydatki na przewiezenie ciała jego do Warszawy, wszystkie wydatki za leczenie doktoromъ i prywatne jego długi, — przyjąć na rachunekъ Skarbu. Oycu i matce jego wypłacać pensyя po 3,000 rub. na rok. Dwómъ córkomъ gospodyni domu, gdzie mieszkał *Sliwicki*, które czasu jego choroby poświęcały mu cały swój czas, i okazywały szczególną o nimъ troskliwość, dać 300 czer. złt. i podarunki z Gabinetu CESARSKIEGO.

— Liczący się przy Heroldyi bezъ obowiązkówъ, Rzezywisty Radaea Stanu Apollon *Maykow* i 5tey klasy *Sergiusz Postnikow*, Nayfaskawiey uwolnieni ze służby, z zachowaniemъ otrzymywanychъ przezъ nichъ z Podskarbstwa Państwa pensyi i stołowychъ pieniędzy z Naywyższymъ rozkazemъ, próczъ tego, dawać *Maykowi* z Podskarbstwa Państwa pensyi za 48letnią służbę po tysiącъ ośmsetъ siedmdziesiątъ pięć rubli corocznie.

— Dyrektora CESARSKICHъ St. Petersburgskichъ Teatrów, Naywyżey rozkazano uważać w liczbie drugichъ urzędnikówъ Dworu Jego CESARSKIEY Mości, i nosić mu mundur Dworu.

— Sędziogo Orenburgskiego Sądu Sumniennego, Półkownika *Tichonowa*, zgodnie z jego prośbą, z przyczyny zruynowanego zdrowia, Nayfaskawiey rozkazano uwolnić od terazniejszego obowiązku.

— CESARZOWI Jęgomości podobało się dnia 22 Grudnia, Naywyżey potwierdzić wybranego przezъ Dworzanstwo Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii na obowiązekъ Honorowego Kuratora Słobodzko-Ukraińskiego Gimnazyumъ, odstawnego Sztabсъ-Rotmistrza Gwardyi Hrabie *Hen-drikowa*.

— CESARZ Jęgomość, po nastatémъ postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutekъ przedstawienia P. Ministra Skarbu, dnia 18 Grudnia 1834 roku, Naywyżey rozkazać raczyć: dla zachęcenia Wieyskiego Gospodarstwa w Krymie, pozwolić celemъ doświadczenia na trzy lata, wypuszczania wielbłądówъ za granicę, z Czarnomorskich, Aзовскихъ i Dumayskichъ portów, i przezъ Bessarabską lądową granicę, z pobieraniemъ poszliny od każdego po два ruble srebrem. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 14 Stycznia.

Wczora wniesiony został na Izbę Deputowanychъ projektъ do prawa w sprawie Stanówъ Amerykańskich. Zgromadziła się nader wielka liczba Deputowanychъ i wszysey Ministrów. Minister skarbu wszedł na mównicę i rzekł: „Mości Panowie! Rządъ baczny na wykonanie swychъ obowiązkówъ, miałъ zamiarъ przedstawić W Panomъ

ми, намъревалось представить вамъ мѣры, потребныя для исполненія трактата 4-го Юля 1831 г.; оно намъревалось, соображаясь съ политическими и торговыми выгодами Франціи, защищать сей трактатъ, но вѣдругъ рѣчь, произнесенная при открытіи Конгресса Президентомъ Соединенныхъ Штатовъ, воспренятствовала исполненію сего предположенія. Правительство исполненію сего предположенія изслѣдовать, не перемѣнились ли нынѣ его обязанности, не требуютъ ли достоинство Франціи измѣненія въ ея дѣйствіяхъ, и наконецъ, не представляется ли возможность, соединить справедливость съ чувствомъ охраненія народной чести. Правительство, М. Г., почитаетъ излишнимъ оправдывать себя въ упрекахъ, сдѣланныхъ ему Президентомъ Северо-Американскихъ Штатовъ; оправданіе сѣе было бы и бесполезно, и несовмѣстно съ достоинствомъ Франціи; впрочемъ, въ продолженіе прѣшій, вамъ будутъ представлены всѣ документы, касающіеся до сего дѣла. Генералъ *Джонсонъ* заблуждается въ мнѣніи о правахъ, предоставленныхъ Правительству нашими государственными постановленіями: если онъ ошибается въ сужденіи о законахъ нашей страны, то постараемся избѣжать такового же заблужденія въ отношеніи къ постановленіямъ Соединенныхъ Штатовъ. Духъ и смыслъ тамошнихъ законовъ даетъ намъ право почитать отзывъ Президента, до принятія оного остальныхими двумя государственными властями, только выраженіемъ его собственнаго мнѣнія. Отзывъ сей не составляетъ акта Правительства, на который слѣдуетъ Франціи отвѣчать. Слѣдовательно, мы могли бы обождать заключенія Конгресса. Но таковое замедленіе не могло бы ни обезпечить нашей торговли, ни избавить судовъ нашихъ отъ наложенія на нихъ запрещенія. Сверхъ того, слѣдуя сей системѣ, оба Правительства ожидали бы рѣшенія другъ отъ друга, и при великомъ пространствѣ, ихъ разделяющемъ, можетъ быть, Законодательныя Собранія были бы, закрыты въ одно и то же время, какъ въ Вашингтонѣ, такъ и въ Парижѣ, и такимъ образомъ, сѣе важное дѣло оставалось бы нерѣшеннымъ, и чрезъ то былъ бы поданъ поводъ къ новымъ неудовольствіямъ. При таковыхъ обстоятельствахъ, Правительство пошло за лучшее отвергнуть сѣю систему. Прежде всего, оно обязано было обратить все свое вниманіе на охраненіе достоинства націи. Вамъ извѣстно, М. Г., какимъ образомъ оно сѣе исполнило. Но такъ какъ подписанный въ Юль 1834 г. трактатъ остался въ своей силѣ, дѣйствія же Президента Соединенныхъ Штатовъ не могли ослабить справедливости, на коей основываются сѣи переговоры, то Правительство осталось при прежнемъ своемъ намъреніи, вторично предложить сей трактатъ на ваше разсмотрѣніе. Франція въ семь обязалась, и честь ея требуетъ, чтобы принятая ею обязанность была исполнена. При сихъ важныхъ совѣщаніяхъ, Палата, безъ сомнѣнія, не упуститъ изъ виду, съ одной стороны достоинства Франціи, а съ другою дружескихъ сношеній, въ коихъ Франція состоитъ около пятидесяти лѣтъ съ Соединенными Штатами, и выгоды, связующихъ наше купечество съ Северо-Американскимъ. Дѣйствуя такимъ образомъ, не увлечемъ первымъ скоропреходящимъ впечатлѣніемъ, и прежде всего объявимъ, что Франція не приписываетъ предложеній, сдѣланныхъ Президентомъ Соединенныхъ Штатовъ, ни наряду, ни Правительству Союза; и почитая отзывъ его Конгрессу легкомысленнымъ дѣйствіемъ одного только лица, по сему незначительному обстоятельству, не откажемся отъ прежней политики, коей слѣдовали Король, политики справедливости. Безъ сомнѣнія, М. Г., вы примете въ соображеніе причины, побуждающія къ заключенію трактата. Правительство требуетъ отъ васъ, чтобы вы, при разсмотрѣніи трактата, удержались отъ всякаго пристрастнаго мнѣнія, такъ какъ это сдѣлано нами при представленіи вамъ оного, и чтобы вы обратили все ваше вниманіе только на справедливостъ требованій Соединенныхъ Штатовъ и на торговныя выгоды сего трактата. Правительство, въ полной увѣренности, что все сѣе будетъ принято вами въ соображеніе, снова представляетъ вамъ чрезъ посредство мое проектъ закона; оно пошло за нужное прибавить къ нему особую статью, основательность коей вы безъ сомнѣнія признаете, и по коей платежи со стороны Франціи должны послѣдовать не прежде, какъ по полученіи извѣстія о намъреніяхъ Северо-Американскаго Правительства; мы въ правѣ и даже обязаны требовать отъ сего Правительства удовлетворенія за всѣ его дѣйствія, клонящіяся къ нарушенію достоинства и пользы Франціи.

За тѣмъ, Министръ прочиталъ проектъ закона, коемъ Министръ Финансовъ уполномочивается внести въ бюджетъ съ 1836 по 1841 годъ тѣ суммы, кои потребны для уплаты въ шесть сроковъ долж-

наново кроки потребны до wykonania traktatu z d. 4 Lipca 1831 r.; przedsięwziął bronić traktatu tego w imieniu sprawiedliwości, stosując się do politycznych i handlowych interesów Francyi; przy czém spodziewał się przekonać W Panów o gruntowności zdania swego w tej mierze; kiedy mowa Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej przy zagajeniu posiedzeń Kongressu przeszkodziła Rządowi do wykonania tego przedsięwzięcia. Rząd musiał teraz roztrząsnąć, czyli ma jeszcze też same obowiązki, jak dawniej; czyli godność Francyi nie wymaga innego postępowania; czyli narzeczcie nie ma drogi środkowej, na którejby niezmiennie przepisy sprawiedliwości pogodzie można z uczuciem honoru narodowego. Rząd, Mości Panowie! nie ma się przed W Panami usprawiedliwiać z zarzutów, które mu Prezydent Stanów Zjednoczonych uczynił; takie usprawiedliwienie byłoby bez celu i nie zgadzałoby się z godnością Rządu. Z resztą będą W Panom, w ciągu rozpraw, dane wszystkie objaśnienia, jakich tylko żądać będziecie, i złożone dokumenta, którychbyście potrzebowali. Jenerał *Jackson* mylił się względem rozciągłości upoważnienia, jakie nam ustawa nadaje; lecz jeśli on omylił się względem praw naszego kraju, my nie chcemy wpadać w błąd względem instytucji Stanów Zjednoczonych. Duch tamczonej ustawy nadaje nam prawo, abyśmy myśli objęte w poselstwie Prezydenta uważali jedynie za osobiste jego zdania, dopóki te zdania nie są potwierdzone przez dwie władze krajowe. Pismo to nie jest jeszcze zupełnym aktem Rządu, mogącym pociągnąć za sobą postanowienia, któremi Francya zwykle odpowiada na pogroźki lub zniewagę. Mogliśmy więc czekać, dopóki by uchwały Kongressu nie wskazały nam, jak postąpić mamy. Lecz taki system zwłóki nie wystawiał korzyści ani zabezpieczenia naszych stosunków handlowych, ani zastonięcia ich użyciem odwetu w razie potrzeby. Nadto przy takim systemie obadwa Rządy czekałyby wzajemnie na siebie, a w odległości, jaka przedziela jeden kraj od drugiego, obrady zgromadzeń prawodawczych byłyby podobno jednocześnie zamknięte w Paryżu i Washingtonie, bez rozstrzygnięcia tej ważnej okoliczności. W tym stanie rzeczy musiał Rząd odmienić system zwłóki. Przedewszystkiem musiał myśleć o utrzymaniu godności narodu. Wiadomo W Panom, ile się o to starał. Gdy traktat podpisany w Lipcu 1834 r. nie stracił z swojej sprawiedliwości; gdy postępek Prezydenta Stanów Zjednoczonych nie mógł osłabić zasad słuszności i rozumu, na których się układał gruntował, Rząd więc pozostał przy swoim postanowieniu, aby powtórnie podać W Panom ten traktat do roztrząśnienia. Przyjęto zobowiązania, a honor Francyi wymaga uskutecznienia ich. Nie wątpimy, iż w tej ważnej naradzie, Izba z jednej strony wspólnie z nami nągorliwiej baczycь będzie na godność narodu, a z drugiej nie zapomni o życzliwych i przyjacielskich uczuciach, jakie od pięćdziesięciu lat łączą naród Francuzki z Północno-Amerykańskim; nie spuści z oka względów, które się tyczą potęgi handlowej i morskiej, i które nam zawsze szanować każą przymierze nasze z Stanami Zjednoczonymi, jako jeden z niezmiennych przepisów polityki narodowej. Mówiąc to, chcemy tylko uznawać to, co we wszystkich czasach było prawdą; chcemy to wystawić naprzeciw przemijającego wrażenia, i przedewszystkiem oświadczyć, iż Francya nie przypisała sposobu myślenia i propozycji Prezydenta Stanów Zjednoczonych ani narodowi, ani Rządowi tych krajów, i w piśmie jego do Kongressu upatrujemy szczególnie nierozważny krok jednej tylko władzy, a honor narodu naszego każde nam trzymać się polityki, która zawsze była polityką Rządu Królewskiego, to jest: polityki prawej. Sumnienie rozważycie W Panowie powody, jakie są za przyjęciem traktatu. Nadewszystko wymagamy od W Panów, abyście, roztrząsając go, mieli wzgląd na słuszność pretensyi Stanów Zjednoczonych i na korzyści handlowe, jakimi nasz traktat wynagradza. Rząd, przejęty temi uwagami, podaje znowu za pośrednictwem mojem projekt do prawa, który zaraz będę miał zaszczyt przeczytać W Panom. Mniemał Rząd, iż na wszelki wypadek powinien przydać zastrzeżenie, którego przyjętość W Panowie bez wątpienia uznacie, a podług którego wypłaty ze strony Francyi póty nie mają się rozpocząć, póki zamiary Rządu Amerykańskiego nie będą dokładnie wiadome. Mamy prawo i obowiązek włożyć odpowiedzialność na ten Rząd za wszystkie jego czynności, któreby godność i interes Francyi nadwagęć mogły.

Potém Minister przeczytał projekt do prawa, przez który Minister skarbu jest upoważnionym wnieść do budżetów od roku 1836 do 1841 te summy, które są potrzebne na opłatę w sześciu terminach, Stanom Pół-

ныхъ Северо-Американскимъ Штатамъ 25 милл. Изъ сей суммы будутъ вычтены, въ шесть же сроковъ, 1,500,000 фр., кои Соединенные Штаты состоятъ должными Французскимъ подданнымъ. Статья, присоединенная къ трактату, есть слѣдующая: „Уплата 25 милл. фр. тогда только должна послѣдовать, когда окажется, что Правительство Соединенныхъ Штатовъ не намѣрено принимать непріязненныхъ мѣръ противу частной собственности Французовъ.“ (С. II.)

21-го Января.

Герцоги Орлеанскій и Немурскій, въ сопровожденіи Генералъ-Лейтенанта Пажола и Полковника 54-го полка, осматривали сегодня многія казармы въ столицѣ.

— Судъ Перовъ снова объявилъ свободными 6 лицъ, а 7 другихъ подвергъ слѣдствію.

— 1г. Августъ и Карлъ Керсавька, обвиненные въ соучастіи въ происшествіяхъ 1832 года въ Вандеѣ и за невякою предъ Судъ, приговоренные къ смертной казни, освобождены отъ оной Орлеанскимъ Уголовнымъ Судомъ.

— По причинѣ дня смерти Людовика XVI, завтра не выйдутъ изъ печати 4 листа здѣшней Легитимистической газеты.

— Позавчерашніе номера Журналовъ: *la France* и *Quotidienne* задержаны на почтѣ.

— *Journal de Paris* содержитъ слѣдующее: „По карлистскому бюллетеню, Гренадскій баталіонъ много пострадалъ отъ непріятели, и будто бы Полковникъ, Маркизь Кампо-Верде, успѣлъ спасти лишь малое число людей. Если и въ этомъ, какъ и во всѣхъ карлистскихъ бюллетеняхъ, все явно преувеличено: по крайней мѣрѣ кажется справедливымъ, что этотъ баталіонъ атакованъ былъ Эразомъ и потерялъ немаловажную потерю. Мина сформировалъ 19 баталіоновъ, для составленія действующей арміи; все еще надеются, что онъ вскорѣ опять приметъ команду.“

— По письму изъ Байонны отъ 15-го сего мѣсяца, уведомляютъ: „Генералъ Мина сообщилъ Генералу Гариспе, что онъ чрезъ нѣсколько дней будетъ въ состояніи принять начальство надъ арміею, и что онъ надеется, что соответственно желанію его, Писское Правительство, назначитъ ему въ помощь Генерала Вальдеца. Войска Королевы расположенныя 11-го ч. с. м. по близости Пампелоны, готовятся въ походъ противъ Сумалакаррегги. Колонны Генераловъ: Лорензо, Лопеца и Ораа, оставили Гуерта и Валлаба, чтобы соединенными силами напасть на вождя Карлистовъ Эраза.“

— Правительство получило на сихъ дняхъ весьма выгодныя известія съ Востока. Запуганности, заставлявшія опасаться разрыва между Портою и Египтомъ, совершенно прекращены, и какъ кажется, напослѣдокъ миръ въ Левантѣ водворится. Въ слѣдствіе сего отправлено повелѣніе въ Тулонъ, дабы флотъ, занимавшійся около Иерекскихъ острововъ эволюціями до полученія сего повелѣнія Правительства, возвратился въ здѣшнюю гавань. За симъ весь флотъ соединится опять тамъ между 25 и 30 с. м. Три военные корабли останутся въ Левантѣ, для охраненія выгоды Французскихъ подданныхъ.

— Вчерашняго числа даль Король приватную аудіенцію Сицилійскому Посланнику, послѣ чего занимался съ Министрами: Народнаго Просвѣщенія, Торговли и Иностранныхъ Дѣлъ.

— Коммиссія, учрежденная для разсмотрѣнія проекта закона объ ответственности Министровъ, собирается почти ежедневно. Полагають, что Г. Созета назначатъ Предсѣдателемъ оной.

— Въ *Journal des Débats* сказано: „Англійскіе, а за ними и нѣсколько Французскихъ листовъ уведомляли, что Французскій Повѣренный въ дѣлахъ и Испанскій Посланникъ въ Лиссабонѣ не участвовали въ торжествѣ бракосочетанія Ея Величества Королевы Португальской. Мы узнали достоверно, и уполномочены объявить, что упомянутое известіе совершенно ложно; ибо оба сии Дипломаты, вмѣстѣ со всеми сослуживцами своими присутствовали при ономъ.“

22-го Января.

Принцъ Павелъ Виртембергскій былъ третьяго дня ввечеру у Короля. Вчера поутру Его Величество занимался со многими Министрами, послѣ чего ѣздилъ на прогулку въ Невли.

— Судъ Перовъ, вчера заключилъ еще 10 обвиненныхъ, а 2, по недостаточнымъ уликамъ, освобождены.

— Говорять, что Великій Хранитель Печати, въ продолженіе слѣдующей недѣли предложить проектъ новаго закона о преобразованіи Государственнаго Совѣта.

— Вчера, въ день смерти Людовика XVI, въ Ко-

носно-Американскимъ należныхъ 25 mil. Z teyże summy będą wytracone, także w przeciągu sześciu terminów 1,500,000 fr., które należą się od Stanów Zjednoczonych dla Francuzkich poddanych. Artykuł, przydany do traktatu, jest następujący: „Opłata 25 mil. fr. tedy tylko powinna następować, kiedy się okaże, że Rząd Stanów Zjednoczonych nie myśli przedsiębrać nieprzyjacielskich środków przeciw szczególnej własności Francuzów.“ (Dz. P.)

Dnia 21.

Xiążęta Orleański i Nemourski w towarzystwie Jenerał-Porucznika Pajol i Półkownika 54go półku, oglądali dzisiaj różne koszary w stolicy znajdujące się.

— Sąd Parów uwolnił znowu 6 osób, a 7 innych oddał pod śledztwo.

— PP. August i Karol Kersabiec, którzy obwinieni o należenie do wypadków 1832 roku w Wandei i za niestawieniem się przed sądem na śmierć skazani, zostali oswobodzeni przez sąd kryminalny Orleański.

— Z okoliczności rocznicy śmierci Ludwika XVIgo, nie wyjdą jutro 4 tutejsze Legitymistyczne gazety.

— Pozawczoraysze numera dzienników: *La France* i *Quotidienne* zostały skonfiskowane na pocztę.

— *Journal de Paris* zawiera co następuje: „Podług biuletynu Karolistów, batalion Grenadyjski wiele ucierpiał od nieprzyjaciela, i jakoby Półkownik, Markiz Campo-Verde, ledwo mógł ocalić garstkę ludzi. Jeśli i w tym, jak i we wszystkich biuletynach Karolistowskich, wszystko widocznie jest przesadzonym: przynajmniej zdaje się być prawdziwą, że ten batalion był atakowany przez Erazę i poniósł nie małą znaczącą stratę. Mina uformował 19 batalionów, dla utworzenia czynnej armii; jeszcze się spodziewają, że on wkrótce znowu obeymie dowództwo.“

— Podług listu z Bayonny pod 15 t. m. donoszą: „Jenerał Mina uwiadomił Jenerała Harispe, że on za kilka dni będzie mógł objąć dowództwo armii, i spodziewa się, że podług jego żądania, Rząd Hiszpański przeznaczy mu do pomocy Jenerała Valdez. Woyaska Królowey rozłożone 11 t. m. w bliskości Pampefony, gotują się do wyprawy przeciwko Zumala-Carreguy. Kolonny Jeneratów Lorenzo, Lopez i Oraa zostawili Guerta i Wallaba, ażeby połączonemi siłami, uderzyć na wodza Karolistów Erazę.“

— Rząd w tych dniach otrzymał bardzo pomyślne wiadomości ze Wschodu. Zamieszania, które nakazywały lękać się zerwania między Portą a Egiptem zupełnie ustały, i zdaje się nakoniec, że pokój w Lewancie ustala się. Na skutek tego, posłano rozkaz do Tulonu, ażeby flota, która zajmowała się manewrami około wysp Hierryjskich, przed otrzymaniem niniejszego rozkazu, powracała do tutejszego portu. Zatem cała flota znowu tam połączy się między 25 i 30 t. m. Trzy wojenne statki pozostaną w Lewancie, dla przestrzegania korzyści poddanych Francuzkich.

— Wczora Król dawał prywatne posłuchanie Posłowi Sycylijskiemu, po czém pracował z Ministrami: Narodowego Oświecenia, Handlu i Spraw Zewnętrznych.

— Kommissya, wyznaczona do roztrząśnienia projektu do prawa o odpowiedzialności Ministrów, zgromadza się prawie codziennie. Sądzą, że P. Sauzet naznaczony będzie Prezydentem tej kommissyi.

— W *Journal des Débats* powiedziano: „Angielskie a za nimi i różne Francuzkie gazety doniosły, że Francuzki Pełnomocnik i Poseł nadzwyczajny Hiszpański w Lisbonie, nie znajdowali się na uroczystości zaślubienia Najjaśniejszej Królowey Portugalskiej. Dowiedzieliśmy się z pewnością, i jesteśmy upoważnieni oświadczyć, że wspomniona wiadomość jest zupełnie fałszywą, albowiem obadwa ci dyplomaci z orszakami swymi znajdowali się na tym obrzędzie.“

Dnia 22.

Xiąże Paweł Wirtemberski był wczora wieczorem u Króla. Wczora rano Najjaśniejszy Pan pracował z wielu Ministrami, potem przejeżdżał się do Neuilly.

— Sąd Parów, wczora uwięził jeszcze 10 oskarżonych, a 2, za niedostatkiem dowodów, uwolnił.

— Mowią, że Wielki Strażnik Pieczęci, w ciągu następującego tygodnia poda projekt nowego prawa o nowym urządzeniu Rady Stanu.

— Wczora w rocznicę śmierci Ludwika XVI, Sąd

ролевскихъ Судебныхъ мѣстахъ, какъ и въ Трибуналѣ первой инстанціи, присутствія не было.

— Военный бригъ „Assas“, долженствовавшій отправиться въ Соединенные Штаты, по случаю противныхъ вѣтровъ, находится еще въ Брестской гавани.

— Вчерашній листъ Журнала *la France*, опять запрещень. Въ продолженіе 8 дней, это уже третій подобный случай.

— Сегодняшніе Министерскіе листы, заключаютъ въ себя слѣдующія извѣстія изъ Испаніи: „*Мерину* на голову разбить въ Кастиліи. Юнта получила достоверныя о семь свѣдѣнія. Полковникъ *Сконане* прибылъ въ Пампелону; *Мина* намѣренъ отдать въ его команду 6 баталіоновъ. *Кордова* выѣхалъ въ Мадридъ.“

— Герцогъ *Шоазель* третьяго дня ввечеру имѣлъ у Короля аудіенцію.

23-го Января.

Проектъ о постройкѣ Судейской залы для Палаты Перовъ принятъ вчера въ засѣданіи оной большинствомъ 98 голосовъ противу 43.

— Вчера Король занимался съ Министромъ Коммерціи.

— Маршалъ *Жераръ* отъ болѣзни своей совершенно уже оправился; вчера сдѣлалъ онь посѣщеніе Герцогу Орлеанскому.

— Князь *Талейранъ* иначе ходить не можетъ, какъ съ помощію двухъ служителей; равнымъ образомъ не можетъ онъ самъ ни сѣсть, ни выйти изъ кареты, его туда всаживаютъ и высаживаютъ. Февраля 2-го минеть Князю 81 годъ отъ рожденія.

— Въ *Bon Sens* сказано: „Мы слышали новость, которую находимъ нужнымъ сообщить Князю *Талейрану*; за нѣсколько уже мѣсяцевъ предъ симъ, подписанъ приказъ, а для означенія числа, оставлено мѣсто, по которому, въ самую минуту кончины Князя, всѣ бумаги его должны быть запечатаны, что уже не впервые въ подобномъ случаѣ было сдѣлано. Сей приказъ заготовленъ тройнѣ, дабы онь, смотря по надобности, могъ быть выполненъ въ Парижѣ, Рошкоттѣ и Валансай.“

— Въ письмѣ изъ Мадрита отъ 11-го Января сказано: Все еще говорятъ объ уничтоженіи Іезуитскаго ордена; однако жъ Министерство кажется не рѣшается сдѣлать начало. Впрочемъ уничтоженіе сего знаменитаго ордена въ Испаніи, гдѣ онъ еще не такъ сильно укоренился, не столь опасно, какъ преобразование монастырей, которое также предпринято будетъ, съ предоставленіемъ Монахамъ и Монахинямъ на волю вступитъ въ свѣтское состояніе. Какъ бы то ни было, еще не время думать о церковномъ преобразованіи, когда противу онаго возстаютъ, фанатизмъ и суевѣріе. Одно обнаруженіе о подобномъ предпріятіи, возродитъ оппозицію, которая въ состояніи причинитъ столько же зла, какъ и самая война, свирѣпствующая въ Сѣверныхъ провинціяхъ. Всѣ просвѣщенные люди признаютъ нужнымъ, какъ для политической, такъ и для финансовой пользы, уничтожить Монашескія ордена; но еще не настала тотъ день, въ который бы сіе можно произвести. Прежде надобно дожидаться окончанія мятежа. На дняхъ говорили, что *Лауеръ* намѣренъ самъ принять команду надъ Сѣвѣрною армією. Но слухи сіи не достоверны, какъ и то, что въ Старой-Кастиліи формируется учебная лагерь изъ 15,000 челов. (*A.P.S.Z.*)

ПЕРСІЯ.

Тегеранъ, 10 (22) Декабря 1834.

Черезъ нѣсколько дней по кончинѣ *Фетъ-Али-Шаха*, юный преемникъ его, *Могаммедъ-Шахъ*, признанный въ Тавризѣ и во всемъ Адербиджанѣ законнымъ наследникомъ Персидскаго Престола, рѣшился выступить съ вооруженною силою къ Тегерану, гдѣ находился одинъ изъ его дядей, *Зилли-Султанъ*, намѣревавшійся повидимому оспорить у него Престоль. Быстрое движеніе и рѣшимость юнаго Шаха разстроили всѣ планы его противниковъ. Многія значительныя лица и даже цѣлыя воинственные племена объявили себя въ пользу законнаго Государи, и такимъ образомъ опаснѣйшій изъ его совмѣстниковъ вскорѣ увидѣлъ себя лишеннымъ всѣхъ средствъ къ поддержанію своихъ притязаній. Это заставило его смириться и въ милосердіи Могаммедъ-Шаха искать себѣ спасенія. — И дѣйствительно 4 (16) Декабря прибыла въ Касбинъ, гдѣ находился тогда юный Шахъ, Депутація отъ *Зилли-Султана*, съ просьбою о прощеніи его и дарованіи ему начальства надъ одною изъ многочисленныхъ бластей Государства. Шахъ готовъ уже былъ согласиться на прошеніе дяди своего, какъ внезапно, утромъ 6 (18) числа, получилъ донесеніе отъ *Могаммедъ-Бакуръ-Хана*, изъ рода Каджаровъ, брата *Ассифу-Девлета*, въ коемъ сей сановникъ у-

ду *Królewskie* i *Sądy* pierwszej Instancji, nie miały posiedzeń.

— *Wojenny bryg Assas*, który powinien był wypłynąć do Stanów Zjednoczonych, dla wiatrów przeciwnych, stoi jeszcze w porcie Brest.

— Wczorajszy numer dziennika *la France* znowu skonfiskowany. W przeciągu dni 8 już to trzecie podobne zdarzenie.

— Dzisiejsze gazety ministryalne, zawierają w sobie następujące wiadomości z Hiszpanii: „*Merino* na głowę został pobity w Kastylii. Junta otrzymała o tém nie wątpliwe wiadomości. Półkownik *Sconane* przybył do Pampelony; *Mina* zamierzył oddać pod jego dowództwo 6 batalionów. *Cordova* wyjechał do Madrytu.“

— Xiążę *Choiseul* wczoraj wieczorem miał u Króla posłuchanie.

Dnia 23.

Projekt o wybudowaniu sali sądowej dla Izby Parów, przyjęty wczoraj na posiedzeniu tej Izby większością 98 głosów przeciw 43.

— Wczoraj Król pracował z Ministrem handlu.

— Marszałek *Gérard* zupełnie już wyzdrowiał. Wczoraj odwiedził Xiążęcia Orleańskiego.

— Xiążę *Talleyrand* nie może chodzić inaczej, jak przy pomocy dwóch służących; również sam nie może ani wejść, ani wysiść z karety, wsadzają go i wysadzają. 2go Lutego skończy się mu 81 rok.

— W *Bon-Sens* powiedziano: „Słyszeliśmy nowość, o której uznaliśmy potrzebę uwiadomić Xięcia *Talleyranda*; przed kilką miesiącami podpisany został rozkaz, a dla położenia daty zostawione jest miejsce; wedle tego rozkazu, w chwili zgonu Xięcia, wszystkie papiery jego powinny być opieczętowane, co już nie raz w podobnym zdarzeniu było uczynionem. Rozkaz ten przygotowany jest we trzech exemplarzach, ażeby, uważając podług potrzeby, mógł być wypełniony w Paryżu, Rochecotte i Valençay.“

— W liście z Madrytu pod 11 Stycznia wyrażono: „Mówią powszechnie o skassowaniu zakonu Jezuitów. Zdaje się jednak, że Ministryum nie ośmieli się zrobić początku. Z resztą skassowanie tego znakomitego zakonu w Hiszpanii, gdzie się jeszcze nie tak mocno usadowił, nie tyle jest niebezpiecznym, jak reforma klasztorów, która ma byćdz przedsięwziętą, z zostawieniem do woli Zakonników i Zakonnice wystąpić z zakonu. Cokolwiek bądź, nie czas jeszcze myśleć o reformie kościelnej, gdy przeciw temu powstają fanatyzm i zabobonność. Samo ogłoszenie o podobnym przedsięwzięciu zrodzi oppozycją, która jest w stanie przyczynienia tyleż złego, ile sama wojna, niszcząca Północne prowincye. Wszyscy oświeceni uznają za potrzebne, jak dla politycznej, tak i dla finansowej korzyści, znieść zakony mnichów; lecz nie przyszedł jeszcze dzień, w którymby to można było uskatecznić. Pierwiy należy poczekać na uśmierzenie buntu. W tych dniach mówiono, że *Llander* ma objąć sam dowództwo nad wojskiem Północnem. Lecz pogłoski te niepewne, równie jak i ta, że w Starej Kastylii formuje się oboz dla rewii 15,000 ludzi.“ (*A.P.S.Z.*)

PERSYA.

Teheran, dnia 10 (22) Grudnia 1834.

W kilka dni po śmierci *Fet-Ali-Szacha*, młody jego następca, *Mohammed-Szach*, uznany w Tabrysie i w całym Aderbidgeanie prawym następcą tronu Perskiego, postanowił ruszyć z siłą zbroyną ku Teheranowi, gdzie znajdował się jeden z jego stryjów, *Zilli-Sultana*, zamyszlający podobno zaprzeczyć mu tron. Szybkie postępowanie i odwaga młodego Szacha, zniweczyły wszystkie plany jego przeciwników. Wiele znakomitych osób, i nawet wszystkie zbrojne plemiona oświadczyły się na stronę prawego Monarchy, i tym sposobem nyniejszy z jego współzawodników, do rychło uyrzał się pozbawionym wszystkich środków, do popierania swoich pretensy. To zmusiło go do uspo- kojenia się i w miłosierdziu Mohammed-Szacha szukać dla siebie obrony. — W rzeczy samej 4 (16) Grudnia, młody Szach, Deputacja od *Zilli-Sultana*, z prośbą o przebaczenie mu i danie Naczelnictwa nad jedną z licznych Prowincy Państwa. Szach już był gotów zgodzić się na prośbę swego stryja, gdy nagle, rano 6 (18) dnia otrzymał doniesienie od *Mohammed-Bahira-Chana*, z rodziny *Kadžiarów*, brata *Asifa Devleta*, w którym ten znakomity urzędnik uwiadomił, że, dowiedziawszy się o szczęśliwym przybyciu Monarchy swego do Kasbinu, zebrał niezwłocznie wszystkie wo-

вѣдомлялъ, что узнавъ о благополучномъ прибытіи Государя своего въ Касбинъ, онъ собралъ немедленно всѣ войска, подъ его начальствомъ находившіяся, для задержанія Зилли-Султана съ девятью или десятью другими значительнѣйшими Принцами, заключилъ сверхъ того въ темницу Визиря и всѣхъ главнѣйшихъ приверженцевъ сихъ Принцевъ и возстановилъ чрезъ то спокойствіе въ столицѣ, такъ, что со стороны Шаха не предстоитъ уже никакой опасности и народъ съ нетерпѣніемъ ожидаетъ его прибытія.

Это благопріятное извѣстіе понудило Могоммедъ-Шаха ускорить своимъ шествіемъ. 8 (20) Декабря отправился онъ въ лагерь авангарда, расположенный въ полударсагъ отъ Тегерана. Тамъ сдѣлалъ онъ смотръ всему находившемуся при немъ войску, благодарилъ его за рвеніе и мужество, съ коими оно перенесло трудности, похода и повсюду былъ приветствованъ кликами радости и выраженіями неизмѣнной преданности.

9 (21) числа Могоммедъ-Шахъ выступилъ изъ лагеря въ Нигаристанскій Дворецъ, въ городѣ находящійся. Въ назначенный Астрологомъ часъ онъ сѣлъ на лошадь и все шествіе, при громкомъ залпѣ пушекъ, двинулось въ слѣдующемъ порядкѣ. Впередѣ шла музыка, за нею слѣдовалъ отрядъ конницы съ Конгревовыми ракетами и еще другой отрядъ, сопровождавшій знамена, — а вслѣдъ за ними шли шатры или придворные скорходы и нѣсколько приближенныхъ сановниковъ. Пѣхота и Артиллерія отправлены были впередъ и уже выстроились въ боевомъ порядкѣ близъ дворца.

Шахъ вѣхалъ верхомъ на прекрасной лошади. Весь конскій приборъ былъ усыянъ драгоценными камнями. Позади Его Величества находились Посланники Россійскій и Англійскій, а вслѣдъ за ними вѣхали: Визирь, Шахъ-Заде (Принцы крови) и множество другихъ всадниковъ. Во время шествія, еще нѣсколько Шахъ-Заде и благородныхъ Каджаровъ представились Шаху и присоединились къ свитѣ его. Сословія гражданъ столицы, расположенны были въ разныхъ мѣстахъ на пути, для закланія верблюдовъ, быковъ и барановъ, при проѣздѣ Шаха, и для поднесенія Его Величеству леденцовъ и бутылочекъ, наполненныхъ сахаромъ и весьма искусно украшенныхъ цвѣтами.

По прибытіи во Дворецъ, юный Государь возсѣлъ на тронъ, осыпанный драгоценными камнями и принималъ въ торжественной аудіенціи Принцевъ и Вельможъ Персіи, а равно Посланниковъ: Россійскаго и Англійскаго, которые имѣли честь принести Его Величеству поздравленія свои. По слѣ сего Мулла произнесъ краткую молитву, въ которой объявилъ Могоммедъ-Шаха Падишахомъ всей Персіи и испросилъ на него благословеніе небесъ. Всякій разъ, при произнесеніи имени Шаха, всѣ предстоявшіе падали ницъ. — По окончаніи молитвы, Принцы и Вельможи удалились и аудіенція кончилась.

Такъ прошелъ этотъ достопамятный день, упрочившій миръ и спокойствіе Персіи, которой еще недавно угрожали всѣ ужасы междоусобной брани. — Покорность Зилли-Султана, опаснѣйшаго изъ всѣхъ соперниковъ Могоммедъ-Шаха, подаетъ надежду, что и остальная часть Государства признаетъ также власть законнаго Монарха своего. Посланники Россійскій и Англійскій неотлучно находились при Шахѣ во все время похода его изъ Тавриза въ Тегеранъ, и совокупными стараніями своими, ревностно содѣйствуя пользамъ сего Государя, явили чрезъ то народу его доказательство дружественной политики Державъ ими представляемыхъ, — политики, имѣвшей единственною цѣлю водвореніе спокойствія въ Персіи, подъ скиптромъ Наслѣдника Престола, избраннаго покойнымъ Шахомъ и официально признаннаго Россією и Англією. (См. В.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ. Лондонъ, 17-го Января.

Присяжные, разсматривавшіе дѣло о кровопролитіи, случившемся въ Раткорманъ въ Ирландіи, нашли 15 человекъ виновными въ умысленномъ убійствѣ, а 8 въ убійствѣ, оправдываемомъ обстоятельствами. Изъ числа присяжныхъ 14 были Католики, а 9 Протестанты.

— Изъ Лиссабона пишутъ, что здоровье Королевы совершенно возстановилось и въ городѣ царствуютъ тишина и спокойствіе. — Недавно сожжено въ Лиссабонѣ на 125,000 фунтовъ бумажныхъ денегъ.

— Въ сегодняшнемъ номерѣ газеты *the Times* сказано: „Еще никогда воинственные угрозы не производили столь малаго дѣйствія на общественныя фонды, какъ несогласія, возникшія нынѣ между Соединенными Штатами и Францією. Отъ Американ-

ска, подъ его доводствомъ бѣдѣе, для затрymanія Зилли-Султана зъ дзевіюціа луб дзiesięціа іннемі знакомітземеі Хіаѣтземаі, взіаѣтъ прѣчъ теѣо до віеѣзненія Веѣзыра, і всзыткнхъ глѣвнѣйшзыхъ строннкѣвъ тыхъ Хіаѣтзѣтъ і прызврѣклъ прызъ то спѣкѣоыносіъ въ стѣлціе, такъ, ѣе зе стрѣны Шзача не ма јуѣ ѣаднеѣо неіеѣзпеченстѣва, і нарѣдъ з неіеіерплівѣосіаѣ оцзекује јеѣо прызѣыціа.

Та помыслна wiadomość przymusiła Mohammed-Szacha przyspieszyć swą podróż. 8 (20) Grudnia wyjechał on do obozu przedniej straży, rozłożonego o pół farsagu od Teheranu, tam odbył przegląd całego z nim będącego wojska, podziękował mu za gorliwość i mięztwo, z jakim znosiło trudy pochodu i wszędzie był witany okrzykami radości i wyrazami niezmiennego poświęcenia się.

Dnia 9 (21) Mohammed-Szach wyruszył z obozu do pałacu Nigaristańskiego, za miastem znajdujacego się. O godzinie, przez astrologa naznaczonej, siadł na konia i cały orszak, przy hucznych salwach działowych, ruszył w następującym porządku. Przodem szła muzyka, za nią oddział jazdy z rakietami kongrewskimi i drugi oddział, towarzyszący znamionom, — a za nimi szli szatyry czyli szybkochody nadworni i kilku zbliżonych wielkich urzędników. Piechota i artyllerya wysłane były przodem i stanęły w szyku bojowym w bliskości pałacu.

Szach jechał konno na pięknym koniu. Rzęd na koniu osypany był drogiemi kamieniami. Poza Szachem znajdowali się Posłowie Rosyjski i Angielski, a tuż za nimi jechali: Wezyr, Szach-Zade (Xiążęta krwi) i mnóstwo innych Kawalerów. W czasie postępowania wjazdu, jeszcze kilku Szach Zade i szlachetnych Kadżarów przedstawili się Szachowi, i przyłączyli się do jego orszaku. Stany obywateli stolicy rozstawione były w różnych miejscach po drodze dla zabijania wielbłądów, wołów i baranów, w czasie przejazdu Szacha, i dla podania jego Majestatowi lodowatego cukru i butelek, napełnionych cukrem i bardzo kosztownie przyozdobionych kwiatami.

Po przybyciu na pałac, młody Monarcha zasiadł na tronie, osypanym drogiemi kamieniami i przyjmował na uroczystej audyencji Xiążęt i Magnatów Persyi, tudzież Posłów Rosyjskiego i Angielskiego, którzy mieli zaszczyt złożyć Jego Majestatowi swe powinszowania. Poczem Mułła odprawił krótką modlitwę, w której ogłosił Mohammed-Szacha Padiszachem całej Persyi i presil dlań o bogostawienstwo niebios. Za każdym wymówieniem imienia Szacha, wszyscy obecni padali na twarz. — Po skończonej modlitwie, Xiążęta i Magnaci oddalili się, i zakończyła się audyencya.

Tak przeszedł dzień ten pamiętny, który ustalił pokój i spokojność Persyi, które niedawno jeszcze zagrażały okropnością wojny domowej. — Poddanie się Zilli-Sułtana, najniebezpieczniejszego ze wszystkich spótzawodników Mohammeda Szacha, czyni nadzieję, że i dalsze części Państwa również uznają władzę prawego swego Monarchy. Posłowie Rosyjski i Angielski nieodstępnie znajdowali się przy Szachu przez cały czas pochodu jego z Tabrisu do Teheranu, i połączeniemi staraniami gorliwie przyczyniając się do dobra tego Monarchy, okazali przez to narodowi jego, dowody przyjacielskiej polityki Mocarstw, przez nich wyobrażanych, — polityki, która za cel jedyny miała ustalenie spokojności w Persyi, pod berłem Następcy Tronu, wybranego przez zmarłego Szacha i uroczyście uznanego przez Rosyją i Anglią. (G. S. P.)

БРЫТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ. Лондонъ, дніа 17 Стычнїа.

Прзсыѣглї кѣрѣы рѣзстрзасалї спрзвѣ о крѣві рѣзлѣвіе, кѣрѣе сіѣ зѣдзрѣло вѣ Раткѣрманіе вѣ Ірландїї, знзлѣзлї 15 лудзї вїннхъ о рѣзмыслне забѣыстѣво, 8 азѣ о забѣыстѣво, успразведлївїанѣ околїцнѣосїамї. З лїчзбы прзсыѣгтлхъ 14 бѣло Католїкѣв, а 9 Прѣтѣстантѣв.

— З Лїсбѣны пїсзѣ, ѣе здѣровїе Крѣлѣвей зуѣпнѣне поврѣклѣо до пїерѣвшеѣо стану, і в мїеіеіе панује сіеіеосіѣ і спѣкѣоыносіѣ. — Нїедавно спалѣно в Лїсбѣне 125,000 фунтѣв папїерѣвхъ пїенїеѣзѣ.

— В Нумерзе дзїеіеісзѣмъ газѣты *the Times* повїеdzїано: „Нїгды јесчѣе војенне поѣроѣзкї не дзїаѣлзły такъ маѣо на повсзѣчѣне папїеры, јакъ незѣгоды, повстзѣте терзѣ мїеѣдзѣы Станамї Зједнѣоцзѣонемї, а Францїа. Од Амѣрыканскїеѣо Конѣгрѣссу не ма сіѣ чзѣо

скаго Конгресса нечего опасаться, не смотря на характер Генерала *Джаксона* и природную гордость Американцев.

— Изъ Нью-Йорка получены газеты до 25-го Декабря. Въ нихъ напечатано объявление Сената, по которому Банкъ Соединенныхъ Штатовъ оправданъ отъ принесенныхъ на него Президентомъ жалобъ. Въ семь же объявленій весьма хорошо изображены вспомогательные источники Банка.

— О междоусобной войнѣ въ Испаніи газета *the Times* замѣчаетъ слѣдующее: „Испанское Правительство напрасно полагаетъ, что возстановленіе спокойствія въ Государствѣ и безопасность новыхъ учреждений будутъ слишкомъ дорого куплены оставленіемъ пограничнымъ провинціямъ ихъ старыхъ привилегій. Если завтра подтвердятся права Бискайцевъ и Наварцевъ, то Правительство въ тоже время навлечетъ на себя справедливые упреки Каталонцевъ и Арагонцевъ, которые не только отказались отъ всѣхъ своихъ особенныхъ привилегій, но даже вооружились на брань за законное уравненіе правъ въ цѣломъ Королевствѣ.“

— Ворчестерскій Журналъ утверждаетъ, что между многими Епископами происходило недавно совѣщаніе о планѣ церковной реформы, который Правительство намѣрено предложить Парламенту и въ которомъ одною изъ главныхъ статей будетъ уничтоженіе десятины.— Переписка между Лордомъ *И. Русселемъ* и Епископомъ *Экчестерскимъ*, публично спорившими о томъ: кто былъ виною замедленія церковной реформы— Епископы или Министры, еще до сего времени продолжается; но, кажется, Лордъ *Руссель* становится съ нѣкотораго времени умѣреннѣе въ выходкахъ своихъ противу Епископа. (Снб.В.)

23-го Января.

Ихъ Величества, намѣрены дать въ слѣдующій Понедѣльникъ въ С. Джемскомъ Дворцѣ большой вечеръ. Ландграфиня *Гессенъ-Голбургская* находится еще въ Брейтонѣ. Она намѣрена пробыть у Августейшихъ родственниковъ своихъ вообще 18 мѣсяцевъ.

— Герцогъ *Кумберландскій* осматривалъ третьяго дня, въ сопровожденіи Сира *Карла Маннерса Суттона* новыя Парламентскія зданія. Послѣдній отправился вчера съ Лордомъ *Гранвилемъ Сомерсетомъ* и Сиромъ *Б. Стефенсономъ* опять туда же, дабы сообразить постройку вновь погорѣлыхъ строеній и увидѣть какъ удобно расположить на сихъ мѣстахъ отдѣльные залы и канцеляріи. Внутренняя отдѣлка обоеихъ Парламентовъ скоро будетъ кончена. Плотники заняты работою въ оныхъ мѣстахъ для Членовъ и подмостокъ для трона въ верхнемъ и для ораторской кафедры въ нижнемъ Парламентахъ.

— Третьяго дня послѣ обѣды былъ большой кабинетный совѣтъ въ иностранномъ Департаментѣ. Министры собрались въ 2 и совѣщанія продолжались до 5 часовъ. Вечеромъ всѣ они снова были вмѣстѣ на обѣдѣ у Графа *Абердина*.

— Вчера были собраны Лорды Тайнаго Совѣта, по повѣсткѣ Графа *Абердина* для совѣщанія, касательнаго правилъ при отдачи Негровъ въ ученіе мастерамъ въ Вестъ-Индскіхъ Колоніяхъ.

— Герцогъ *Веллингтонъ* былъ вчера нездоровъ и не выходилъ изъ комнаты. Третьяго дня имѣли Турецкій и Персидскій Посланники совѣщанія съ Герцогомъ въ Иностранномъ Департаментѣ.

— Лордъ *Гранвилъ* прибылъ сюда изъ Парижа. Время отъѣзда преемника его, Лорда *Ковеля* еще не назначено; здоровье супруги сего послѣдняго, бывшее препятствіемъ къ его отъѣзду примѣтно поправляется. Сиръ *Робертъ Гордонъ*, какъ слышно, назначенъ Посланникомъ въ Константинополь, и уже въ готовности отправиться къ мѣсту своего назначенія.

— Архіепископъ *Кантербурійскій* и Епископъ *Лондонскій* посѣщаютъ нынѣ часто Сиръ *Роберта Пила*, какъ слышно съ тѣмъ намѣреніемъ, чтобы отклонить мѣры къ церковному преобразованію, каковыя судя по Министерскимъ листамъ, весьма обширны. Двое знатнѣйшихъ Духовныхъ со стороны Диссидентовъ были также приглашены на совѣтъ первыми Министромъ, по поводу жалобъ ихъ единовѣрцевъ. Оппозиціонные листы весьма стараются представить предстоящія мѣры правительства маловажными, утверждая, что въ пользу разновѣрцевъ намѣрены допустить только то, что браки могутъ имѣть силу, будучи заключены въ родѣ контракта.

— Герцогъ *Лейхтенбергскій* прибылъ третьяго дня въ Фальмутъ, и въ тотъ же день отправился въ Лиссабонъ. Онъ беретъ съ собою въ Португалію оркестръ музыкантовъ, состоящій изъ 24 Нѣмцевъ и Англичанъ, договоренный на 3 мѣсяца для придвор-

обавіаі, помимо характера *Генерала Jackson* и врожденной думы Американовъ.

— З *Нового-Йорку* отримане газети доходяще до 25 Грудня. В нихъ wydrukowane oświadczenie Senatu, podług którego Bank Stanów Zjednoczonych usprawiedliwiony od zanieśionych nań skarg przez Prezydenta. W témże oświadczeniu bardzo dobrze odmalowane posiłkowe źródła Banku.

— O wojnie domowej w Hiszpanii, gazeta *the Times* czyni następujące uwagi: „Rząd Hiszpański próżno mniema, że przywrócenie spokoyności w Państwie i bezpieczeństwo nowych ustanowień będą zbyt drogo kupione przez zostawienie pogranicznym prowincjom dawnych ich przywilejów. Jeżeli jutro potwierdzone zostaną prawa Biskayskie i Nawarryyskie, tedy Rząd w tymże czasie ściagnie na siebie słuszne narzekanie Katalończyków i Aragończyków, którzy nietylko zrzekli się wszystkich szczególnych przywilejów, ale nawet uzbroili się do walki dla prawnego porównania praw w całym Królestwie.“

— Dziennik *Worcesterski* utrzymuje, iż niedawno było naradzenie się wielu Biskupów o planie reformy kościelnej, który Rząd zamysła podać Parlamentowi, a w którym jednym z głównych artykułów będzie zniesienie dziesięciny.— Korrespondencya między *Lordem Russel* a Biskupem *Excesterskim*, którzy publicznie wiodli spór o to: kto był sprawcą zwłoki reformy kościelnej, Biskupi czyli Ministrowie, trwa dotąd jeszcze; zdaje się atoli, że *Lord Russel* od niejakiego czasu staje się umiarkowańszym w zarzutach swych przeciw Biskupowi. (G. S. P.)

Dnia 23.

Najjaśniejsi Królestwo *Ichmość*, zamierzili w następujący poniedziałek w pałacu *St. James* dać wielki wieczór.— *Landgrafini Hessen-Homburska* bawi jeszcze w *Brighton*. Ma ona zabawić u Najjaśniejszych krewnych swoich 18 miesięcy.

— *Xiążę Kumberlandski* oglądał zawczora w towarzystwie *Sir Karola Manners Sutton*, nowe Parlamentu hudośle. Ten ostatni wyjechał wczora z *Lordem Granvilem Sommerset* i *Sir B. Stefensonem* znowu tamże, ażeby rozpoznać budowę nanowo zgorzałych gmachów, i przekonać się jak dogodniej można rozporządzić w tych mieyscach oddzielne sale i biura. Wewnętrzna robota obu izb wkrótce będzie skończoną. Stolarze zajęci robotą krzesel dla Członków, stopni Tronu w Izbie wyższej i katedrą dla mowy w Izbie niższej.

— Zawczora po obiedzie była wielka Rada gabinetowa w wydziale Stosunków Zewnętrznych; Ministrowie zebrali się o 2giey, i Rada trwała do godziny 5tej. Wieczorem wszyscy znowu byli razem na obiedzie u *Hrabiego Aberdeen*.

— Wczora zgromadzili się *Lordowie Tayney Rady*, na wezwanie *Hrabiego Aberdeen*, dla naradzenia się względem prawideł oddawania Negrów do nauki rzemiosł w osadach Zachodnio-Indyjskich.

— *Xiążę Wellington* był wczora chory i nie wychodził z pokoju. Zawczora turecki i perski Posłowie mieli narady z *Xiążęciem* w Departamencie zagranicznym.

— *Lord Granville* przybył tu z *Paryża*. Czas odjazdu następcy jego *Lorda Cowley* jeszcze nie wiadomy; zdrowie żony tego ostatniego, które było przeszkodą do jego odjazdu znacznie się polepsza. Słychać, że *Sir Robert Gordon*znaczony *Postem* w *Konstantynopolu*, i już przygotował się do wyjazdu na mieysce mu przeznaczone.

— *Arceybiskup Kanterburski* i *Biskup Londyński*, otęsto teraz odwiedzają *Sir Roberta Peel*, jak słychać w tym zamiarze, ażeby odwrócić środki do reformy w tym kościoła, które, sądząc z gazet Ministerjalnych, są bardzo rozległe. Dwie znakomite duchowne osoby ze strony pierwszych były także wezwane do Rady przez pierwszego Ministra z powodu skarg swoich współwyznawców. Gazety oppozycyjne bardzo starają się wystawiać obecne środki Rządu, mało znaczącymi, utrzymując, że dla dobra różnowierców, zamierzili tylko przypuścić, że ślubne związki mogą być ważnemi będąc zawartemi w sposobie kontraktu.

— *Xiążę Leuchtenbergski* przybył zawczora do *Falmouth*, i tegoż dnia wyjechał do *Lisbony*, bierze z sobą do *Portugalii* orkiestrę, składającą się ze 24 Niemców i Anglików, zamówionych na 3 miesiące u Dworu obchodów.— Statek parowy *Monarcha* na którym

ныхъ празднествъ. Пароходъ, „Монархъ“, на которомъ путешествуетъ Герцогъ, имѣеть въ длину 206, а въ ширину 74 фута, равняется силою 200 лошадей и подымаетъ 2,000 тоновъ тяжести. Онъ украшенъ весьма богато и вмѣщаетъ въ себя залу, длиною въ 53, а шириною въ 28 футъ.

— Morning Post будто бы узналъ, что вдовствующая Королева Испанская съ дочерьми, въ случаѣ, если бы дѣла въ Испаніи приняли худой оборотъ, думаетъ возвратиться въ Италію, куда она уже давно переехала всѣмъ береженнымъ ея деньгамъ.

— Старый Банкирской домъ *Гиббона* и *Вилліамса* въ Дублинѣ обанкрутился на 300,000 ф. стерлинговъ. Это извѣстіе сдѣлало большое впечатлѣніе на здѣшней биржѣ, но думаютъ, что Лондонскіе Банкиры отъ сего не пострадаютъ.

— Въ Сѣверной части Англии и одной части Шотландіи выпалъ снѣгъ на 4 фута такъ, что въ некоторыхъ мѣстахъ надлежало прокладывать дорогу.

— Вчера на здѣшней биржѣ говорили, объ усиленіи Британскаго сухопутнаго войска, а особливо кавалеріи, по случаю безпокойствъ, господствующихъ въ Ирландіи; слухи сии подтверждаются.

— Въ *Times*, въ статьѣ о биржѣ, сказано: Вчерашнее мрачное расположеніе духа биржевыхъ членовъ, сегодня нѣсколько разсѣялось, — и спекулянты пріобрѣли болѣе довѣрія, хотя оное при назначеніи курсовъ не весьма было замѣтно. Относительно междуособной войны въ Испаніи, полагаютъ, что скоро потребуются посредство Англии и Франціи, хотя конечно нельзя отвергать, что оно будетъ имѣть свои трудности.

— Съ Мыса Доброй Надежды получены здѣсь газеты до 2 Ноября; Законодательный Совѣтъ, коего производство дѣлъ, досель отправлялось за запертыми дверями, имѣлъ первое свое публичное засѣданіе 20 Октября. (*A.P.S.Z.*)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 17-го Января.

Изъ Миддельбурга пишутъ, что Генераль-Лейтенантъ *де Кокъ* 15-го сего мѣсяца возвратился изъ чужихъ краевъ и снова принялъ начальство надъ войсками въ Зеландіи.

— Сегодня ожидаютъ сюда Принца Оранскаго. Онъ намѣренъ встрѣтить здѣсь день рожденія своей супруги (19-го сего мѣсяца).

— Въ газ. *Allgemeine Zeitung* напечатано слѣдующее извѣстіе изъ Гаги, отъ 10-го Января: „Въ послѣднемъ письмѣ моемъ полагаю, что едва ли Баронъ *Зеленъ* посылаетъ Королеву въ Лондонъ единственно для настоянія о возобновленіи Лондонскихъ Конференцій. Нынѣ узнаю, что отсутствіе сего отличнаго дипломата будетъ непродолжительно, и если Посольство его увѣнчается желаемымъ успѣхомъ, то для Нидерландскаго Королевства можно ожидать самыхъ пріятныхъ послѣдствій. Не Генераль-Секретарь Иностраннаго Министерства, а сынъ его *Г. Леклеркъ* сопутствуетъ *Г. Зелену* въ Лондонъ. По новѣйшимъ извѣстіямъ, Посланникъ нашъ въ Англии дѣйствуетъ неутомимо. — Торисы, не смотря на неудачу свою при выборахъ въ Лондонъ, не теряютъ еще надежды имѣть на своей сторонѣ большинство Членовъ въ Нижней Палатѣ. Они хотятъ во всякомъ случаѣ проложить дорогу умѣренной реформѣ, и если бы Нижняя Палата вздумала имъ противиться, то они скорѣе приступятъ къ новымъ Парламентскимъ выборамъ, нежели оставятъ поле битвы.“

19-го Января.

Говорятъ, что Главный Комендантъ Мастрихтской крѣпости Генераль-Лейтенантъ *Дибетцъ* въ непродолжительномъ времени отправится на нѣсколько мѣсяцевъ въ Германію. — Это одинъ изъ отличнѣйшихъ Генераловъ нашихъ. (*Спб. В.*)

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 12-го Января.

Королева бывшая нѣсколько нездоровою, совершенно выздоровѣла.

— Герцогъ *Лейхтенбергскій* наименованъ Шефомъ Егерскаго полка, принадлежавшаго до сего времени *Донъ Педру*.

— Завѣщанныя *Донъ Мигуэлю* отъ умершей Инфантины Маріи драгоценныя вещи, цѣною на 360 Конто-Рейсовъ* раздѣлены между Королевою Государынею и двумя Инфантинами.

— Противники Герцога *Палмелли* весьма дѣятельны, и, между прочимъ стараются собрать изъ главнѣйшихъ городовъ просьбы объ увольненіи нѣкоторыхъ изъ Министровъ. (*A.P.S.Z.*)

* Конто-Рейсъ содержитъ 1,000 миллерейсовъ, а 1 миллерейсъ равняется 1 талеру и 16 грош.

Хиажу odbywa podróż, ma długości 206, a szerokości 74 stop, równa się sile 200 koni i podejmuje 2,000 beczek. Bardzo bogato przyozdobiony i mieści w sobie salę, długości 53, a szerokości 28 stop.

— Morning-Post ma jakoby wiadomość, że wdowa Królowa Hiszpańska z córkami w zdarzeniu, jeśliby sprawę w Hiszpanii wzięty zły obrót, myśli powrócić do Włoch, dokąd dawno już przesała wszystkie oszczędzone przez się pieniądze.

— Dawny dom bankierski *Gibbon* i *Williams* w Dublinie, zbankrutował na 300,000 funtów szterlingów. Ta wiadomość zrobiła wielkie wrażenie na tutejszej giełdzie, lecz mniemają, że Bankierowie Londyńscy na tém nie stracą.

— W Północnej części Anglii i w części Szkocyi wypadł śnieg na 4 fity stopy głęboki, tak, że w niektórychъ мѣсцяхъ potrzeba było odmienić drogę.

— Wczora mówiono na tutejszej giełdzie, o powiększeniu Brytańskiego wojska lądowego, a najbardziejъ кавалеріи, z przyczyny zamieszaj panujących w Irlandyi; pogłoski te stwierdzają się.

— W *Times* w artykule o giełdzie powiedziano: Posępnosć wczorajsza Członków giełdy, dzisiaj nieco wypogodziła się, — i spekulanci, nabrali więcej zaufania, chociaż to przy naznaczeniu kursowъ nie bardzo widocznymъ było. Co się tycze wojny domowej w Hiszpanii, sądzą, że wkrótce będzie potrzebne pośrednictwo Anglii i Francyi, chociaż nie można i tego odrzucać, że ono będzie miało trudności.

— Z przyładka *Dobrey Nadziei* otrzymano tu gazety, dochodzące do dnia 2 Listopada; Rada prawodawcza, odbywanie spraw które dotąd działo się za drzwiami zamkniętymi, miała swe pierwsze publiczne posiedzenie 20 Października. (*A.P.S.Z.*)

NIDERLANDY.

Haga, dnia 17 Stycznia.

Z *Middelburga* donoszą, że Jenerał-Porucznik *de Cock*, 13 t. m. powrócił z cudzych krajów i znowu objął dowództwo nad wojskami w Zelandyi.

— Dzisiaj oczekują tu Xięcia Oranii; ma tu obchodzić urodziny swey małżonki (19 t. m.)

— W gazecie *Allg. Zeit.* wydrukowana jest następująca wiadomość pod d. 10 Stycznia: „W ostatnim liście moim doniosłem, iż Baron *Zeelen* musi być postanym do Londynu jedynie dla nalegania o wznowienie Konferencyi Londyńskich. Teraz dowiedziałem się, że wyjazd tego znakomitego Dyplomatyka nie długo potrwa, i jeżeli poselstwo jego uwieńczyte zostanie pożądanym skutkiem, wtedy dla Królestwa Niderlandzkiego można oczekiwać nayożądańszych następstw. Nie Sekretarz Jeneralny Ministerium Spraw Zewnętrznych, ale syn jego, *P. Leclerc*, towarzyszy Panu *Zeelen* w Londynie. Podług wiadomości późniejszych, Poseł nasz w Anglii działa bez spracowania. — Torryswie, pomimo niepomyślnych dla siebie wyborów w Londynie, nie tracą jeszcze nadziei otrzymania większości Członków w Izbie Niższej. Chcą oni we wszelkiem zdarzeniu utworować drogę umiarkowanej reformy, i jeżeliby Izba Niższa pomysłała im przeciwieć się, tedy oni rychley przystąpią do nowych na Parlament wyborów, aniżeli ustąpią z pola walki.“

Dnia 19.

Mówią, że Główny Komendant twierdzy Mastrichtu Jenerał-Porucznik *Dibets*, wkrótce wyjedzie na kilka miesięcy do Niemiec. Jest to jeden ze znakomitszych naszych Jeneratów. (*G.S.P.*)

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 12 Stycznia.

Królowa, która była nieco chorą, zupełnie wyzdrowiała.

— Xiążę *Leuchtenberski* naznaczony Szeferem półku strzelców, noszącego dotąd imie *Don Pedra*.

— Zapisane testamentem dla *Don Miguela* przez zmarłą Infantkę *Maryą* kleynoty, wartujące 360 kon-to-reysów*), rozdzielone zostały pomiędzy Królową i dwiema Infantkami.

— Przeciwnicy Xiążęcia *Palmelli* bardzo są czynni, i między innemi, starają się zebrać ze znaczniejszych miast prośby o uwolnienie niektórychъ Ministrów.

(*A.P.S.Z.*)

*) Konto-reys zawiera 1,000 millereysów, a 1 millereys równa się 1 talarowi i 16 groszom.